

Több terméket az üzemi terület minden négyzetméteréről és a gépi berendezés minden egységéről

A SZOVJETUNIO népgazdasága elé tűzött feladatok újabb hatalmas lendületet adtak az országban folyó szocialista munkaversenynek. A munkások, mérnökök és technikusok kitartó harcot folytatnak a termelési tartalékok jobb kihasználásáért.

Moszkva, Leningrád, Ivanovo és a többi nagyvárosok üzemének élénjáró újtói értékes kezdeményezéssel léptek fel. Országszerte munkaversenyt indítottak az üzemi terület és a gépek jobb kihasználásáért.

A MOSZKVAI Karburátorgyárban az üzemi terület kibővítése nélkül 1953-ban 55,7 százalékkal több árut termeltek, mint 1950-ben, csupán azzal, hogy megjavították az üzemszervezést és a gépekre tökéletesebb műszereket szereltek.

A leningrádi «Kirov» villamoskészülékek gyárában az üzemi kollektíva elhatározta, hogy 1954-ben jelentősen növeli a termelést anélkül, hogy nagyobb beruházásokra lenne szükség. A gyár dolgozói vállalták, hogy növelik a gyorsolvastások számát, meghosszabbítják a Martin-kemencék javítása közti időt s ezzel több ezer tonna acélt tudnak gyártani terven felül. Ez pedig annyit jelent, hogy 1954-ben 90 százalékkal több traktoralkatrész és 45 százalékkal több közszükségleti cikk hagyja el a gyár kapuit, mint az előző évben. A Kirov gyár kollektívájának kezdeményezését az összes leningrádi ipari üzemek lelkesen fogadták.

AZ IVANOVAI TEXTILMUNKÁSKOR ugyancsak versenyt indítottak az üzemi terület jobb kihasználásáért és az egy gépre eső szövettermelés fokozásáért. Figyelemre méltó a Varenkova fonó- és szövőgyár, valamint a kohmai pamutkombinát kollektívájának kezdeményezése, akik a munkaterme-

lékenység emelése és a technika jobb kihasználása mellett szintén az üzemi terület észszerűbb kihasználásáért indítottak munkaversenyt. Ennek során különböző segédüzemek helyiségét szabaddá tették s ezekben a termekben 25 fonógépsort és 214 szövőgépet állítottak fel. Így a fonaltermelést 15 százalékkal, a nyersszövetgyártást 31 százalékkal tudják növelni. A felszabadult üzemi területen felállított újabb gépek segítségével a kohmai pamutkombinát kikészítő üzemében 1954-ben 19 százalékkal, 1955-ben pedig 30 százalékkal növekszik a készárutermelés.

Az üzemi terület, a gépberendezés észszerű kihasználása, a technológiai eljárások tökéletesítése nemcsak a termelés jelentős fokozását teszi lehetővé, hanem ezenfelül nagy anyag- és pénzmegtakarítást is jelent. A gyedovszki (Moszkva terület) kordgyárban idén az előfonógépek által elfoglalt terület 30 százalékat tették szabaddá. A felszabadult területen újabb gépeket állítottak fel, ezáltal szükségeltelen vált, hogy többmillió beruházással új műhelyt építsenek.

A tyumeni mechanikai öntőben a gépek észszerűbb elhelyezése, a munkadarabok gyorsmegmunkálása és a technikai eljárások tökéletesítése azt eredményezte, hogy az eredeti üzemi területen most háromszor annyi forgácsológépet gyártanak, mint 1950-ben.

AZ ÉLENJÁRÓ ÜZEMEK kezdeményezése élénk visszhangra talált az ipar minden ágában. Egyre több gyár kollektívája kapcsolódik be az üzemi tartalékok kihasználásáért, a termelés további növeléséért vívott harcba. E tartalékok helyes kihasználása legjobb biztosíték arra, hogy a szovjet ipar sikeres teljesítse majd az ötödik öt éves tervben előirányzott feladatokat.

A kiskundorozsmai kultúrotthon követendő kezdeményezése

A kiskundorozsmai kultúrotthon vezetősége, Késő Vince kultúrotthonigazgatóval az élen, arra törekszik, hogy a dolgozó parasztok mindjobban bekapcsolódjanak a kulturális rendezvényekbe, közelebb kerüljenek a kultúrotthonhoz. E célból

vasárnaponként fűtött szobát biztosítanak az otthonban, ahol a dolgozó parasztok dohányzás közben elbeszélgethetnek.

A szoba berendezéséhez szükséges kellékek megvannak, mert minden szobába kaptak asztalokat, székeket, függönyöket. Így kellemessé, barátságossá tehetik a kultúrotthont. Vasárnap már szépen berendezett, meleg szoba várja a dolgozó parasztokat.

Ezenkívül minden héten kedden és pénteken gazda-

mesterképző tanfolyamot tartanak,

ahol az egyénileg gazdálkodó és tsz-parasztok tanulnak. E foglalkozások után Szabad Föld Téli Este előadásokat tartanak, ahol vagy a pengető-zene, vagy az úttörők táncsoportja szerepel.

A kultúrotthon sokat tesz azért is, hogy

felkutatassa a népi kulturális hagyományokat.

Legutóbb is rigmusokat gyűjtött össze. A községben mindenki ismeri a 80 éves Börcsök bácsit, aki hosszú élete alatt szinte minden lakodalomban vőfély volt. Rigmusait Késő Vince elvtárs feldolgozta, amelyet a kultúrotthon együttese «Kun lakodalmak» címen mutat be a Járási Művészeti Versenyen.

SZEGEDI JEGYZETEK

A szünet perceiben

Most éppen a szegedi paprikatermelési ankét szünetje tart. Vagyis hát jobbanmondva ebédnek az ankét résztvevői. Az egyik asztalnál is nagy a beszéd — vitatják a paprika ankétot, az ebédig elhangzottakat. Szőgi József is szegedi, ugyanúgy mint a mellette és a vele szemben ülők. Ő, — Szőgi — a Daru-utca 20. szám alatt lakik. Középtermetű, keményarcú parasztember. Eszik, s közben-közben szól is. Azt mondja:

— Hát tudjátok, én kétezer négyszögöltre kötöttem paprikatermelési szerződést. Kijövök a termelvéssel... Okos dolog ez a megbeszélés. Katona Pál bácsi már sok esztendőtt megért és haján, bajuszán ezüstös der. Az ankétra ő is szépen kiöltöztet, vakító fehér ingben, fekete ruhában és fényesre pucolt csizmában jött el. Hát persze, nagy sor az, hogy ő, az egyszerű ember beszél saját sorsáról, mindarról, ami legközelebbi egyéni érdeke, s aztán meg hazája java is. Nevelve ő is válaszol a vele szemben ülő Szőgi-nek:

— Hát halljátok, csakugyan nem rossz a paprikatermelés. Na igaz, sok munkával jár. De bízom én is abban, hogy az ankét után ki-módózzák, okosabban, könnyebben folyják a termelés, na aztán az átvételnél se adódjanak bajlódások.

Az öreg Katona kora ellenére is tanult. Fejke kabátja bal hajtókáján ott díszlik az a jelvény, amely mutatja, hogy elvégezte a háromnapos úgynevezett földmész tanfolyamot. Ő volt az, aki javasolta; az ankét anyagát adják ki fűzet formájában, hadt tanuljon belőle a szegedvidéki paprikás. Ez a mozzanat is mutatja annak, hogy az egyszerű emberek: a Katona Pálok mindig okosodni akarnak — bővítik látókörüket, tudásukat. Kérdem az öregből, hogyan jutott eszébe az ankét anyagának fűzet formájában való kiadása. Rámnéz, olyan huncutkodva, aztán pötyögötti a szót: «Hogyan? Hát úgy, hogy érdekel minket. Ezért! Megmondtam, ugye érteni». Érteni, persze, hogy érteni!

A Szegedi Kéziszerszámáru-gyár dolgozói az elmúlt év utolsó hónapjában szorgalmas munkával csaknem teljes egészében behozták évközi lemaradásukat és tervüket december 31-ig 99,2 százalékkal teljesítették. A vállalat dolgozói tudják, hogy adóssággal lépték át az új év küszöbét, s

az új év első munkanapjaiban úgy végezték feladataikat, hogy az elmúlt évben elért eredményeiket messze maguk mögött hagyták.

Száraz Nagy Gyula például 111 százalékról 138 százalékra emelte teljesítményét. Apró Jenő 240 százalékos teljesítményét 5 százalékkal emelte. Pappi János 132 százalékat maga mögött hagyva, 202 százalékkal fejezte be a műszakot. Kothencz Ilona 120-ról 145-re, Reigl Emma 168-ról 188-ra, Blidár József 142-ről 153 százalékra emelte teljesítményét. A száz százalékon felüli teljesítők közé küzdötték fel magukat többen, akik eddig alacsony eredményeket értek el. Szőgi István 98-ról 101 százalékra emelte teljesítményét, Konkoly Ferenc pedig, aki eddig 74 százalékot ért el, 120 százalékra teljesítette normáját.

Ezek az eredmények azt mutatják, hogy a Szegedi Kéziszerszámáru-gyár dolgozói

lelkesen küzdenek már az új év első napjaiban tervük túlteljesítéséért.

Az üzemi szakszervezet gondot fordít a verseny nyílvanosságának

Az új év első sikerei és nehézségei a Szegedi Kéziszerszámáru-gyárban

biztosítására, azonban egyes művezetők rosszul szervezik meg a munkát, nem veszik mindig tekintetbe a dolgozók képességeit. A Szegedi Kéziszerszámáru-gyár dolgozói az ország nagy tervének rájuk eső részéből azt a megbízást kapták, hogy gyártsanak még több laposfogót, csipőfogót, vésőket, csavarhúzókat és metszőollókat. Ezeket a készítményeket várják a különböző üzemekben, szövetkezetekben, tsz-ekben, a dolgozók. Ahhoz, hogy időben megkapják mindenütt a várva-várt szerszámokat, az szükséges, hogy a művezetők úgy osszák el a munkát, úgy szervezzék a munkafolyamatot, hogy ne csak egyes dolgozók érjenek el kimagasló eredményeket, hanem — például amíg az új dolgozók be nem gyakorolják magukat, a könnyebb munkadarabokat kapják. Így a munka is gyorsabban halad és a munkakérv is nagyobb lesz. Ezzel szemben id. Motzvikler Sándor művezető sok esetben „kivételezést” csinál a dolgozókkal. A begyakorlott dolgozóknak adja a könnyebb munkát, míg az újakra gyakorlatlanságuk ellenére a munkaigényesebb feladatokat bizza.

Ezeknek az új dolgozóknak — amikor az üzemrészt versenytáblájára 50—55 százalékos eredményekkel szegyenkezik — elmegy a kedvük a versenyzéstől

és Motzvikler művezető figyelmen kívül hagyja a fizetéseket is.

Másik hiba a Precíziós Kéziszerszámáru-gyár tervszerűtlenségében

mutatkozik, amiért már bírálatot is kaptak az említett üzemnek vezetői, mert sok esetben későn küldik a megrendelt félkész-árukat. Megtörténik az is, hogy a budapesti üzem a Szegedi Kéziszerszámáru-gyárnak jelenti, hogy mit indított útnak Szeged felé. Ezzel szemben, amikor az áru megérkezik, a vállalat vezetője meglepetéssel tapasztalja, hogy

a jelentett árutól eltérően egészen más méretű félkész fogókat és egyéb árut kaptak.

Ez aztán azt eredményezi, hogy a Szegedi Kéziszerszámáru-gyárnál újra át kell szervezni a munkát, újra át kell állni, ami mindig sok órák kiesést jelent. Ugyancsak hiba még az is, hogy a Budapesti Magyar Acéláru-gyár nem éppen kifogástalan forgácsoló szerszámokat küld az üzemnek. A Szegedi Kéziszerszámáru-gyárban például sok fémfűrőt használnak. A Magyar Acéláru-gyártól kapott fűrők legnagyobb része azonban elcsavarodik, elgörbül. Nem egy esetben megtörténik az, hogy két-három óra alatt 25—30 fűrőt cserélnek. — Jobbminőségű acélárut küldjenek tehát időben a budapesti üzemek Szegedre!

A sikeres tervteljesítés egyik döntő előfeltétele az üzemek közötti helyes kooperáció. Sokkal jobban segítsék a budapesti vállalatok a Szegedi Kéziszerszámáru-gyár dolgozóinak odaadott, lelkes munkáját. A szegedi üzem vezetői pedig jobb munkaszervezéssel biztosítsák a termelés zavartalan, egyenletes menetét.

Vizsgák a Pedagógiai Főiskolán

— Halló, itt a Pedagógiai Főiskola hangosíróadja! Köszöntjük a mai nap jó vizsgázóit!

Felfigyelnek a hangra a folyosón álló hallgatók. Az első lemezt Nagy György Magdolnának és Farkas László hallgatónak küldi a Főiskola DISZ-szervezete, kiváló nyelvészeti vizsgájukért.

— Jaj de jó már ezeknek — mondogatják az első éves földrajztörténelem szakos hallgatók.

— Mi most megyünk

lélektanból vizsgázn,

— mondja Marton Janka, a második csoport vezetője.

A Neveléstudományi Tanszék folyosóján már nagy az izgalom. Két órákor kezdődik a vizsga, de már jóval két óra előtt gyülekeznek a csoport tagjai.

Megkezdődik a vizsga. Névsor szerint mennek vizsgázni a hallgatók. A nagy létszám miatt ketté kellett osztani a csoportot. A csoport egyik részét Geréb György elvtárs, a Neveléstudományi Tanszék vezető tanára, a másik részét Kaszaniczki Rózsa, tanársegéd elvtársnő vizsgáztatja.

Bemegy az első hat hallgató. Legjobban talán közülük Putnoki Piroska izgul. Nagy csend lesz a folyosón.

— Vajjon mit húznak, jaj, csak nem az én tételém húzza ki valaki — mondja Nagybanai Éva. — Én a 7-es tételt szeretném felelni, a magasabb idegtevékenység törvényszerűségeit.

Előveszi mégegyszer jegyzetét, átolvassa, hátha mégis ezt a tételt kapja.

— Ne tanulj már ilyenkor — próbálja lebeszélni a tanulásról csoportvezetője.

Egyik sarokban Kakuk István elvtárs beszél:

— Mond meg, mi az akarat! — mutat egy szőke kislányra.

Sárközi Piroska nagyon szomorúan mondja társainak:

— Nekem semmi sem jut az eszembe.

— Nem kell félned, majd benn minden eszembe jut — vigasztalja Tóth József elvtárs Sárközi elvtársnőt.

Fodor Mihály elvtárs is félrehúzódik, még egyszer átnézi az anyagot.

Egyszerre felderülnek az arcok. Megérkezett a mindig vidám Mol-

nár Dezső elvtárs. Ő nem ért ide pontosan két órára, mert vonattal jár be Mindszentről.

— Ne búsljatos, menni fog az odabenn — mondja nevetve.

Nyílik az ajtó, nagy csend. Az első felelő jött ki.

— Hogy sikerült? Nehéz volt? Izgultál? — sok-sok kérdéssel halmozódik el barátai, a felelős közben kipirult Baranyai Margit elvtársnő.

Megdicsért a professzor elvtárs,

azt mondta szépen feleltem — mondja büszkén Baranyai elvtársnő.

— Mit feleltél? Mondd már — türelmetlenkednek a csoport tagjai.

Míg Baranyai elvtársnő elbeszéli barátainak vizsgáját, addig a másik teremben szépen felel Putnoki Piroska. Amikor mind a két tételt elmondotta, Kaszaniczki elvtársnő az anyag különböző részéből még kérdezi Putnoki elvtársnőt. Ő mindenre igen szépen felel.

A folyosón álló hallgatók egyre nyugodtabbak lesznek, hiszen látják, hogy ha valaki becsületesen felkészült a vizsgákra, nincsen ok az izgulásra, a félelemre.

Tegnap megnyílt az újjáalakított Vörös Csillag mozi

Tegnap este először gyulladtak ki a Vörös Csillag filmszínház névvel jelző neon betűk. Nagy pelyhekben hullt a hó. S a sűrű hóviharban keresztül is barátságosan hívogatta a felírás Szeged dolgozóit a moziba.

A filmszínház hosszú tatarozási szünet után tegnap nyílt meg. A dolgozók egy megváltozott, gyönyörű filmszínház várta. Már az előcsarnokban kezdődtek a megépetések. Az előcsarnok nagyobb lett, mivel nagy volt a forgalom s két pénztárnál lehet most már a jegyet váltani.

Temesvári Lajos elvtárs, a Vegyipari Vállalat dolgozója kislányára Marikával sietett a filmszínházba. Mielőtt a terembe be ment volna, Marika kislányának csokoládét vásárolt a szép új büfében. Majd kézenfogva, bevezette a szép nagy terembe, ahol Lehar dallamos zenéje fogadta őket. Nemcsak Marika, hanem Temesvári elvtárs is tágra nyitotta szemét a teremben.

Ródd, újrafestett falak, kitűnő világítás, a régi rossz padokat helyett bejött padokat és kényelmes székek fogadták Temesvári elvtárs és kislányát és azt a sok szegedi dolgozót is, akik nem győzték gyönyörködni az újjáavart filmszínházban. A Vörös Csillag filmszínház rendezője dolgozók is eljöttek a megnyitásra.

— Alig vártam, hogy megnyitják már filmszínházunkat és most olyan boldog vagyok, hogy a mi kezünk munkája tetszik dolgozóinknak —

mondja Szűcs István elvtárs, a Csongrád megyei Tatarozó Vállalat dolgozója.

— Mi, a festőrezslig tagjai is nagyon siejtünk, hogy mielőbb kész legyenek és átadhassuk rendeltetésének a termet — mondja Ábrahám László elvtárs.

Lassan megtelnek a székek, mindenki gyönyörködve néz körül. Szabó Tibor elvtárs, a Szegedi Kenderfonó dolgozója is nem győzi feleségének mondogatni.

— Nézd, milyen szép lett ez a mozi, milyen tágas, milyen nagy-szerű.

Az előadás megkezdése előtt Gergye Gyula elvtárs, a Csongrád megyei Moziüzemi Vállalat igazgatója üdvözölte a megjelent elvtársakat és elmondta, hogy szépülő életünknek egy bizonyos részén a szép rendezőmozgó filmszínház.

Gergye elvtárs beszédét után nagy sikerral vetítették a «Tavaszi jég» című osztrák filmet.

A francia demokratikus sajtó támogatására indított gyűjtés sikere

Párizs (TASZS). Franciaországban nagy sikerrel folyik a demokratikus sajtó támogatására indított gyűjtés, amelyet a Francia Kommunista Párt javaslatára indítottak. A munkások, parasztok és értelmiségiek dolgozók arra törek-szenek, hogy segítséget nyújtsanak annak a sajtónak, amely harcol a dolgozók érdekeiért és Franciaország nemzeti függetlenségéért.

MORVAY SÁNDOR